

[Lissa Mathiasen]

den holdning, og jeg synes egentlig, det er utrolig ærgerligt, at det foregår på den måde i stedet for en saglig debat om, hvad dette her rent faktisk betyder i forhold til de konkrete forslag til ændringer.

Jeg må konstatere, at ministeren ikke svarede. Det kan være, ministeren misforstod. Det, jeg hørte ministeren i første omgang sige, var, at den gældende lov er belastende i forhold til den løbende udvikling, altså en belastning i forhold til den ny teknologi, og det var i den anledning, jeg stillede det konkrete spørgsmål: Hvilken af paragrafferne er så hindrende for fortsættelsen af den ny teknologi?

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 129:

Forslag til lov om ændring af lov om markedsføring.

Af industriministeren (Anne Birgitte Lundholt).

(Fremsat 17/1 90).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Tove Lindbo Larsen (S):

Selv om det kun er ændringer til én lov, drejer det sig i hvert fald om mindst tre forskellige forslag.

Socialdemokratiet har da også forskellige holdninger til paragrafændringerne.

Ministeren foreslår at ophæve forbudet mod brug af tilgift, rabatmærker og præmiekonkurrencer. Det er vi ikke enige i. Ministeren og afbureaukratiseringsudvalget mener, det er en

forenkling af de nugældende regler, og at generalklausulen, som hedder »god markedsføringssskik«, skulle være alt nok.

Forbrugerombudsmanden skal så bare udforme nogle regler og vurdere hvert enkelt tilfælde. Selv om organisationerne tages med på råd, vil der alligevel gå et stykke tid, før der er opnået et erfaringsgrundlag. Situationen bliver for mig at se utålelig for både forbrugerne og detailhandelen.

Generelt kan jeg kun opfatte det som et signal til erhvervslivet: Kør bare los, der er vide rammer!

Samme opfattelse har Forbrugerrådet og Butikshandelens Fællesråd. De har begge taget afstand fra forslaget.

Jeg tror, det bliver noget rod, og jeg vil gerne spørge ministeren, om en sådan tilstand med rabatmærker, præmiekonkurrencer og tilgift ikke er med til at sløre priserne. Det mener jeg faktisk den er.

I øvrigt har jeg ikke indtryk af, at den nuværende tilstand belaster forbrugerombudsmanden særlig meget. Det rene forbud må være nemmere at administrere.

Jeg vil også gerne spørge, om ministeren forventer, at en ophævelse af forbudet, som jo er et klart budskab, vil give erhvervene bedre konkurrencevilkår. Det tvivler jeg på.

Vi synes, det er en dårlig idé at ophæve forbudet mod rentefri konti. De handlende har kun én mulighed for at få dækket ekstraomkostningerne ind, og det er højere priser for kunderne, også kontaktkunderne. Ministerens begrundelse for at ophæve forbudet klinger for mig lidt falsk. Der har kun været få sager for forbrugerombudsmanden at behandle; jamen der skulle vel heller ikke være flere, når der var forbud mod at have dem.

Jeg vil gerne spørge ministeren, hvad det er i skatte- og afgiftslovgivningen, der gør det til en god idé nu at ophæve forbudet mod rentefri konti, når forbrugerne stadig væk skal betale.

Det mest positive ved dette lovforslag er, at der skabes grundlag for en gennemførelse af EF-direktivet om sikkerhedskrav til legetøj og produkter, der ved deres udseende, duft og delvis smag kan forveksles med levnedsmidler og derved være til fare for brugernes sikkerhed eller sundhed. »Navnlig børn« står der i forslaget. Dér måtte jeg trække lidt på smilebåndet, for jeg tror faktisk nok, at voksne vil holde op